

at der kan drages en god Analogie for, at Bussfælighederne med Hensyn til Færøerne ikke ville være saa ganske ringe. Det forekommer mig allerede af det Foredrag, som vi have hørt af den ærede Landstingsmand for Færøerne, at det ikke er saa let at afgjøre, hvorvidt et saadant Arbejde som det, der er foreslået at skulle gennemføres, vilde gaae; thi, forsaavidt jeg forstod den ærede Landstingsmand rigtigt, saa vilde han ikke alene have, at der skulde arbeides paa at afgjøre, hvilke Anordninger der maae ansees som gjældende for Færøerne, men tillige, at man skulde gennemgaae alle de danske Anordninger, der nu skulde ansees som gjældende, for deraf at udstryge det, der ikke passede paa Færøerne, og altsaa om danne hele den danske Lovgivning, der ansees gjældende for Færøerne, til at passe for dette Viland. Det vilde efter min Formening medføre et ganske betydeligt Arbejde, og et meget betydeligere end det, den førstnævnte ærede Landstingsmand, den 1ste for 11te Kreds (Tillisch), vilde have udført. Jeg troer derfor ikke, at man maa gjøre sig for store Forventninger om, at et saadant Arbejde skulde kunne udføres. Jeg troer, at det vil møde meget betydelige Bussfæligheder. Med Hensyn til en anden Bemærkning om, at en saadan Lov som den her foreliggende, rettest burde gives i fuldstændig Form, saaledes at hele Anordningen afstrykkes med de Modificationer, der nu vedtages, da kan jeg ikke nægte, at det i praktisk Henseende er ganske behageligt, naar der skeer væsentlige Modificationer i en Anordning, at

have dem fuldstændige; men paa den anden Side kan jeg ikke see, at der i nærværende Tilfælde er skeet saadanne Modificationer i den for Danmark gjældende Arveanordning, at de ikke, saa at sige, af sig selv fremtræde for Færøerne, naar de udvides paa den her foreslaaede Maade; thi enhver af de Bestemmelser, som i Lovudkastet ere foreslaaede, synes at ligge saa nær, at, selv om en Færing læser Arveanordningen for Danmark af 21de Mai 1845, vil det falde ham ganske let at see de Forandringer; der maae være at foretage deri, og, naar man skal følge et bestemt Princip i den her omhandlede Retning, synes mig ikke, at man har anden Regel at rette sig efter. Naar Modificationerne med Hensyn til de locale Forhold ere af en saadan Bessaffenhed, at man ikke med Sikkerhed kan vide, ved at læse Hovedanordningen, hvilke Forandringer der maae være foretagne, saa er det rettest at give et heelt nyt Lovarbejde; men, naar derimod Modificationerne ligge saa nær; at Enhver letteligen kan indsee, selv uden at læse den sidst udfomne Lov, hvilke Forandringer der maae være foretagne, for at det kan passe paa de locale Forhold, saa synes mig ikke, det er aldeles nødvendigt, at Loven udkommer særskilt for Færøerne. Endnu skal jeg slutteligen kun tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det dog i en vis Retning er ganske hensigtsmæssigt, at Lovgivningen for Færøerne ogsaa fremtræder som den danske Lovgivning, kun med visse Modificationer ifølge de locale Forhold.